

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Η ΑΡΑ ΚΑΙ Η ΧΑΡΑ

«*Ἡ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε*». (Ἡ γυναίκα ἐξαπατήθηκε καὶ ἔπεσε σὲ παράβαση) (Α΄ Τιμ. 2, 14). Ἡ Εὐὰ στὸν παράδεισο παρασύρθηκε ἀπὸ τὴν ἀπάτη τοῦ ὄφως. Δὲν μπόρεσε νὰ ἀντισταθεῖ στὴν ὑποβολή τοῦ «θὰ γίνετε θεοί». Ἐμπειρος στρατηγὸς ὁ διάβολος, γνωρίζοντας ὅτι τὸ θῆλυ εἶναι ἀσθενέστερο σκευὸς, διάλεξε νὰ χτυπήσει στὸ ἀδύνατο σημεῖο. Φρόντισε νὰ τὴν ἀπομονώσει ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ. Περίμενε. Καὶ τὴ στιγμή πού τὴν βρῆκε μόνη της, συγκέντρωσε ἀμέσως ἐκεῖ ὅλη τὴ δύναμη κρούσης του. Καὶ πέτυχε τὸν σκοπὸ του.

Ἡ πώση τῆς Εὐὰς ἔφερε τὴν πώση τοῦ Ἀδὰμ. Καὶ κατὰ συνέπεια ὅλων τῶν ἐξ Ἀδὰμ. Τὸ ἀνθρώπινο γένος ὀλόκληρο, ἐφόσον κατὰγεται ἀπ' τὸ πρωτόπλαστο ζεῦγος, κληρονόμησε τὴν πεπτωκυῖα φύση (ὄχι κάποια προσωπικὴ ἐνοχή), πού λόγῳ τῆς παρακοῆς ὑποτάχθηκε στὴ φθορὰ καὶ τὴ θνητότητα. Δὲν ἔγιναν θεοὶ οἱ προπάτορες, ὅπως ἔλπιζαν, ἀλλὰ πέθαναν. Ἀπὸ τὴν προοπτικὴ τῆς ἀθανασίας πού εἶχαν, περιέπεσαν στὸν θάνατο. Θνητὴ φύση ἦταν ἡ μόνη κληρονομιά πού ἄφησε πίσω της ἡ προμήτωρ Εὐὰ, ὄντας ἡ ἴδια πλέον θνητὴ. Κληροδότησε **τὴν ἀρά**, τὴν κατάρρα, τὴ λύπη, τὴν καταδίκη στοὺς ἀπογόνους της. Ἀντὶ γιὰ ζωὴ (Εὐὰ=Ζωή), ἔδωσε τὸν θάνατο. Γι' αὐτὴν εἰπώθηκε: «*Ἐκ γυναικὸς ἐρρύη τὰ φαύλα*» (ἀπ' τὴ γυναίκα ἦρθαν τὰ κακά).

Ὅμως δὲν διαιωνίστηκε ἡ κατάσταση αὐτή. Μὲ «*τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου*» ἦρθε πλήρως ἡ ἀνατροπὴ της. Τὸ ἀνθρώπινο γένος κιοφόρησε μὲ πολὺ κόπο διὰ μέσου τῶν γενεῶν τὸν τέλειο ἄνθρωπο, πού θὰ ὑλοποιούσε τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ

κόσμου. Ἐδωσε ὅ,τι καλύτερο μπορούσε νὰ ὑπάρξει μέσα στὴ σύνολη δημιουργία. Ἐτοίμασε «*Μητέρα Παρθένον*» καὶ τὴν πρόσφερε σ' ἐκεῖνον πού θὰ συνέτριβε τὴν κεφαλὴ τοῦ ὄφως.

Ὁ ἐρχομὸς της ἦταν κοσμοχαρμόσυνο γεγονός. Ἡ γέννησή της «*χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένῃ*». Τὴ στιγμή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὁ Γαβριὴλ, ἑκστατικὸς ἀπ' τὸ μεγαλεῖο τῆς Παρθένου, μὲ χαρμόσυνη φωνὴ τῆς μνηύει «*χαρὰν ἀνεκλάλητον*». «Μὲ δέος στέκεται μπρὸς της καὶ τῆς κομίζει τὸ **Χαῖρε, τὸ ἀντίθετο τῆς λύπης**». «Ὁ ὄφης, τῆς λέγει, ἐξαπάτησε παλιὰ τὴν Εὐὰ, τώρα ὅμως σοῦ φέρνω τὸ εὐχάριστο μήνυμα, τὴ χαρὰ».

Εἶναι ἡ στιγμή κατὰ τὴν ὁποία κρίνεται ἀναπότερεπτα ἡ τύχη τοῦ κόσμου. Ἡ πὸ κρίσιμη στιγμή στὴ διαχρονικὴ πορεία τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Παρθένος, μὲ πλήρη ἐπίγνωση τῆς εὐθύνης της, ἀναλαμβάνει τὰ ἡνία τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας. Λέγει τὸ «**ναί**» στὴν πρόταση τοῦ Θεοῦ. Δέχεται νὰ γίνῃ ἡ εἴσοδος «*τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ μόνη αὐτὴ καὶ μόνο τὸν Χριστὸ εἰσάγει στὴν οἰκουμένη*». Γιατὶ «ἀμέσως μὲ τὸν διάλογο Γαβριὴλ καὶ Μαρίας, συνέλαβε ὑπερφυσικὰ στὴν ἄχραντη κοιλία της τὸν Υἱὸ καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ». Καὶ στὴ συνέχεια, ἐπειδὴ ἡ Θεοτόκος «*ἔγινε μητέρα τῆς καλῆς θέλησης τοῦ Θεοῦ Πατρός, μιὰ καὶ κράτησε στὴν ἀγκαλιά της τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ πού σαρκώθηκε, ἀνέτρεψε τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὐὰς*». Ὁ τόκος της «ἀνατρέπει τοῦ Ἀδὰμ τὴν κατάρρα πού ἦταν πάνω μας». «**Λύσας τὴν κατάραν ἔδωκε τὴν εὐλογίαν**».

Ἐδῶ εἶναι τὸ βάθος τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ. Ἡ γυναίκα ἀπατήθηκε πρῶτα καὶ προξέ-

ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

 Έβαν Σπίγκελ είναι δυναμικός νέος επιχειρηματίας 26 χρονών και ένας από τους δύο ιδρυτές - ιδιοκτήτες της περιβόητης πιά εφαρμογής του διαδικτύου Snarchat (=συνομιλία - άστραπή), με δεκάδες εκατομμύρια χρήστες. Άρραβωνιασμένος από τό 2016 μέ την Μιράντα Κέρ (μοντέλο μόδας στό έπάγγελμα). Η μνηστή του δήλωσε τόν Μάρτιο του 2017:

«Όχι, δέν κάνουμε σέξ μέχρι νά παντρευτούμε. Ό Έβαν είναι παραδοσιακός. Δηλαδή έννοω... άπλως περιμένουμε», και συμπλήρωσε: «είμαστε εύτυχισμένοι και έλπίζουμε νά έχουμε ένα ύγιη γάμο. Ό Έβαν και έγω άρραβωνιαστήκαμε τόν Ιούλιο (2016) και σχεδιάζουμε νά παντρευτούμε αυτό τόν χρόνο (2017)».

Τίς δηλώσεις άκολούθησαν πολλά σχόλια του τύπου:

«Η περίπτωση της Μιράντας Κέρ έκανε τόν γύρο των μέσων έννημέρωσης προκαλώντας έκπληξη. Ίσως γιατί έν έτει 2017 φαίνεται άσυνήθιστο μιά γυναίκα του βεληνεκούς της νά σέβεται σέ τέτοιο βαθμό τά θέλω και τίς ανάγκες του συντρόφου της.

Τό σέξ μπορεί νά ένώνει τό ζευγά-

ρι αλλά ή περίπτωση της Μιράντας και του Έβαν δείχνει ότι άπλά είναι κάπως δευτερεύον, άν έχουν προλάβει νά σέ ένώσουν άλλα βαθιά συναισθήματα».

* * *

Τέτοιες άποφάσεις - ήθικης φύσεως - από νέους και διάσημους άνθρώπους, καθώς και ή άποδοχή τους από τά μέσα έννημέρωσης και πολλούς άλλους, άποκαλύπτουν πώς στόν άνθρωπο ύπάρχει κάποιον πνευματικό στοιχείο που τόν οδηγεί και που είναι σχεδόν γενικά άποδεκτό.

Έτσι βλέπουμε νά θαυμάζεται και νά έγκωμιάζεται άκόμη και ή έγκράτεια, μιά έν πολλοίς λησμονημένη άρετή!

Αυτό, βέβαια, όφείλεται σέ μεγάλο βαθμό σέ εκείνο που κηρύττει ή Έκκλησία αιώνες τώρα: Ό άνθρωπος μπορεί νά διακρίνει τό καλό από τό κακό και νά επιδιώκει τό καλό, άκολουθώντας τήν συνείδησή του που είναι ή φυσική φωνή του Θεού μέσα μας. Και ή φωνή αυτή άκούγεται. Άν, βέβαια, ή συνείδησή μας δέν έχει ίσοπεδωθεί από τήν άμαρτία!

Οι έντολές - οδηγίες του Χριστού φωτίζουν πλήρως τήν συνείδησή μας ώστε νά ενεργοΰμε κατά τρόπο φυσιολογικό, δηλαδή όπως μας έπλασε ό Θεός. Γιατί αυτές οι έντολές άφορούν όλόκληρη τήν ζωή μας και όχι μόνο τό θέμα της έγκράτειας.

→ ησε τόν θάνατο στο άνθρωπινο γένος, ή γυναίκα τώρα γίνεται μητέρα του Θεού και άπαρχή σωτηρίας όλου του κόσμου. Δίκαια έξυμνείται με υπέροχο τρόπο στους Χαιρετισμούς ή Παναγία: «Χαίρε, δι' ής ή **χαρά έκλάμψει, χαίρε, δι' ής ή άρά έκλείψει**. Χαίρε, του πεσόντος Αδάμ ή άνάκλησις, χαίρε των

δακρύων της Εΰας ή λύτρωσις».

Γι' αυτήν ειπώθηκε: «Έκ γυναικός πηγάζει τά κρείττονα» (άπ' τή γυναίκα πηγάζουν τά καλύτερα). Ποιός είναι τόσο μίζερος λοιπόν, που νά μη χαιρείται άκόμα γιά τήν παγκόσμια χαρά, τήν Παναγία μας;

Πρωτ. Δ. Μ.

ΣΥ, ΤΙ ΜΑΖΕΥΕΙΣ;

νας άμερικανός συγγραφέας σ' ένα από τά βιβλία του γράφει τήν έξής ιστορία:

«Κάποια ήμέρα ένας νεαρός περπατώντας βρήκε στόν δρόμο ένα χαρτονόμισμα τών πέντε δολλαρίων. Άπό εκείνη τή στιγμή δέν ξανασήκωσε τά μάτια του άπό τή γή όταν περπατούσε. Πίστευε πώς κάθε φορά θά εύρισκε δολλάρια!

Τί τραγικός όμως άπολογισμός. Μέχρι πού γέρασε, έκτός άπό λίγη καμπούρα είχε μαζέψει 12 σέντ, 29.516 κουμπιά και 54.172 καρφίτσες. Έν τῷ μεταξύ είχε χάσει τή θέα του ούρανού και τήν όμορφιά τής φύσης, τών δένδρων και τών λουλουδιών, τήν χαρά τής ζωής, αλλά και τά πρόσωπα τών φίλων του.

Περπατούσε σκυμμένος μόνο και μόνο για νά βρει χρήματα! »

Βεβαίως χαμογελάμε μέ τήν συμπεριφορά αύτου του νεαρού πού γέρασε και «μυαλό δέν έβαλε». Άλλά είναι μιά εικόνα του πώς δουλεύουν τά πάθη στόν άνθρωπο. Τόν θέλουν διαρκώς σκυμμένο πάνω τους.

Άν ρίξουμε ένα προσεκτικό βλέμμα μέσα μας, ό καθένας μας θά άνακαλύψει μιά παρόμοια συμπεριφορά.

Μήπως και έμεϊς σκυμμένοι και καμπουριασμένοι μέσα στην ζωή φά-

χνουμε για «κουμπιά» και για «καρφίτσες»;

Ένώ είμαστε πλασμένοι για τά ψηλά και τά μεγάλα, κατανατουμε πολύ χαμηλά.

«Ό μισθός τής άμαρτίας θάνατος», λέει ό άπόστολος Παύλος. Έμεϊς τί κάνουμε; Μέ τί γεμίζουμε τίς ήμέρες τής ζωής μας;

● Ξεκινάμε μέ προσευχή; Δοξάζουμε τόν Κύριο πού μās χάρισε άκόμη μιά ήμέρα;

● Έχουμε στό νοῦ μας τήν έλεημοσύνη και τήν καλωσύνη ή κρίνουμε και κατακρίνουμε εκείνους πού μās άπλώνουν τό χέρι νά τούς βοηθήσουμε; Δέν πρέπει ή τσέπη μας νά είναι γεμάτη σκατζόχοιρους όταν πρόκειται για τήν έλεημοσύνη, ένῶ σκορπάμε άλόγιστα άλλοῦ.

● Ό καλός λόγος, ό «άλατι ήρτυμένος» βγαίνει πάντοτε άπό τό στόμα μας;

● «Μή θησαυρίζετε θησαυρούς επί τής γής» μās προτρέπει ό Κύριος. Άλλά θησαυρίζετε «θησαυρούς», δηλ. άρετές παντός είδους στόν ούρανό!

Άς είναι μέλημά μας και φροντίδα μας ή Βασιλεία του Θεού, άφου λέει ό Χριστός: «ζητείτε πρώτον τήν Βασιλεία του Θεού και τήν δικαιοσύνη Του. Όλα τά άλλα θά τά προσθέσει ό Θεός» (Ματθ. 6, 33).

Άρχιμ. Π.Α.

← Πόσο πρέπει νά προσέχουμε τήν συνείδησή μας έμεϊς, οί λεγόμενοι χριστιανοί! Άς τήν φωτίζουμε διαρκώς μέ τήν μελέτη τών έντολών πού

μās δίδαξε ό Χριστός για νά γαληνέφει ή ψυχή μας και νά όμορφήνει ή ζωή μας.

Άρχιμ. Ν.Κ.

ΑΓΑΠΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ ΜΟΥ

Κέφτομαι συχνά ένα περιστατικό από τον βίο του μητροπολίτη Αντωνίου του Σουρόζ, ο οποίος για πολλά χρόνια ήγηθηκε της Ρωσικής Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στην Ἀγγλία. Μικρὸς ἀκόμη, φεύγει πρόσφυγας ἀπ' τὴ Ρωσία καὶ βρίσκει καταφύγιο στὴν Γαλλία, ὅπου καὶ πέρασε τὰ ἐφηβικὰ καὶ τὰ πρῶτα νεανικά του χρόνια. Ὄταν ὁ Χίτλερ εἰσέβαλε στὴ Γαλλία, ἐκεῖνος κλήθηκε νὰ ὑπηρετήσει ὡς χειρουργὸς σὲ στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο, μᾶς καὶ εἶχε σπουδάσει ἰατρικὴ. Μιὰ μέρα, λοιπόν, τοῦ φέρνουν ἕναν τραυματισμένο γερμανὸ αἰχμάλωτο. Ἄς δοῦμε πῶς ἀφηνεῖται ὁ ἴδιος τὸ περιστατικό.

«Στὸ νοσοκομεῖο ποῦ ἐκτελοῦσα χρέη χειρουργοῦ, ἔρχεται ἕνας Γερμανὸς· μιὰ σφαῖρα τοῦ εἶχε σακατέψει τὸ δάχτυλο. Ἦρθε ὁ προϊστάμενός μου, τὸ κοίταξε καλὰ-καλὰ καὶ μοῦ εἶπε: “Κόψε το”. Ἡ ἀπόφαση ἦταν γρήγορη καὶ πανεύκολη — ὁ ἀκρωτηριασμός δὲν θέλει πάνω ἀπὸ πέντε λεπτά. Τότε, πετάχτηκε ὁ στρατιώτης καὶ ρώτησε:

“Υπάρχει κανεὶς ἐδῶ ποῦ νὰ μιλά γερμανικά;” Γνώριζα τὴ γλώσσα καὶ τοῦ ἔπιασα κουβέντα. Ἀνακάλυψα, λοιπόν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦταν ὠρολογιοποιὸς καὶ ὅτι, ἂν τοῦ ἀκρωτηριάσαμε τὸ δάχτυλο, κατὰ πᾶσα πιθανότητα δὲν θὰ μπορούσε ποτὲ ξανά νὰ ἐργαστεῖ.

Ἔτσι, ἐπὶ πέντε ἐβδομάδες περιποιούμασταν συνεχῶς τὸ δάχτυλό του, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταφέρει στὸ τέλος νὰ φύγει ἀπ' τὸ νοσοκομεῖο μὲ

πέντε δάχτυλα κι ὄχι μὲ τέσσερα. Μπορῶ νὰ πῶ ὅτι διδάχτηκα νὰ ἱεραρχῶ πρῶτες τὶς ἔγνοιες τῶν ἀνθρώπων».

Ὁ τραυματίας ἦταν στρατιώτης, εἰσβολέας, ἡ χειρότερη περίπτωση ἀπρόσκλητου ἐπισκέπτη ποῦ μπορεῖ νὰ σοῦ τύχει. Κι ἀπέναντί του βρίσκει ἕναν νεαρὸ γιατρό, ὁ ὁποῖος ἀγνοεῖ τὶς ὁδηγίες ποῦ τοῦ δίνει ὁ ἀνώτερός του — καὶ μάλιστα σὲ ἐμπόλεμη περιόδο. Ἀντὶ νὰ ξεμπερδέψει μαζί του κάνοντας στὰ γρήγορα τὸν ἀκρωτηριασμό, διαλέγει νὰ τοῦ σώσει τὸ δάχτυλο, καὶ μαζί τὸ ἐπάγγελμα, τὴ δουλειά του. Οὐσιαστικά, βάζει πρῶτες τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου, ἀκολουθώντας τὰ λόγια τοῦ Ἰησοῦ: «τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον» (Μάρκ. 2, 27).

Μετέπειτα στὴ ζωὴ του, ὅταν πιὰ ἔγινε μοναχὸς καί, ἐν συνεχείᾳ, χειροτονήθηκε ἱερέας καὶ ἐπίσκοπος, ὁ μητροπολίτης Ἀντωνίος ἀγαποῦσε νὰ λέει ποῦ καὶ ποῦ:

«Τέτοια πρέπει νὰ ἴναι ἡ ζωὴ μας, ὥστε ἀκόμη κι ἂν χαθοῦν τὰ Εὐαγγέλια, οἱ ἄνθρωποι νὰ τὰ ξαναγράψουν κοιτώντας ἐμᾶς».

(Jim Forest, Ἀγαπώντας τὸν ἐχθρό μου, ἐκδ. Πορφύρα, 2015, σελ. 181-183)

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Υπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσίδης*

MARTIOS 2018* Ἀρ. Φύλλου 416* Ἔτος ΛΗ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορὲς δεκτές

Γραφικὲς Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

